

عنوان مقاله:

مطالعه آزمایشگاهی پیرامون تأثیر استفاده از مخلوط های سه جزئی حاوی دوده سیلیس و ژئولیت بر دوام بتن خودتراکم

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی بتن ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جواد برنجیان - استادیار، رئیس موسسه آموزش عالی طبری بابل

محمدرضا مداحیان - مدرس موسسه آموزش عالی طبری بابل، مهندسی مدیریت و ساخت، دانشکده مهندسی عمران

امید لطفی عمران - دانشجوی دکتری سازه

خلاصه مقاله:

حجم مواد پودری مورد استفاده در بتن خودتراکم نسبت به سایر انواع بتن بیشتر است و این موضوع اهمیت جنس مواد پودری مورد استفاده در این بتن را پررنگ تر می کند. مواد پودری مورد استفاده در این بتن علاوه بر تأثیر بر خواص پایداری بتن خودتراکم، تأثیر قابل توجهی نیز بر خواص سخت شده بتن خواهد گذاشت. در این تحقیق سعی شده ضمن بررسی تأثیر استفاده از دوده سیلیس و ژئولیت در مخلوط های دوجزئی تأثیر مواد یاد شده به صورت سه جزئی نیز بررسی شود و ضمن مقایسه نتایج، عملکرد مخلوط های سه جزئی نسبت به مخلوط های دوجزئی و مخلوط شاهد (فاقد پوزولان) مورد ارزیابی قرار گیرد. بدین منظور در مجموع 10 مخلوط با مقادیر مختلف جایگزینی از هر یک از پودرهای یاد شده استفاده شد و آزمایش های نفوذ تسریع شده یون کلر (RCPT)، جذب آب و مقاومت الکتریکی بر روی نمونه ها انجام شد. نتایج حاکی از بهبود نتایج در آزمایش های دوام مخلوط های سه جزئی نسبت به مخلوط دو جزئی می باشد.

کلمات کلیدی:

بتن خودتراکم، مخلوط سه جزئی، پوزولان، دوام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/240799>

